

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžhuv/9/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200173
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200173.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: Der Grüne Punkt Duales System Deutschland GmbH, Frankfurter Strasse 720-726, 511 45 Köln, Nemecko, zast. JUDr. Petrom Arendackým, advokátom, Čapkova 2, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom J. Švermu 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka: Halston Properties, s.r.o., Stavbárska 7, 821 07 Bratislava, IČO: 36 363 171, zastúpený: LEGAL ADVISORY GROUP, s.r.o., Stavbárska 7, 821 07 Bratislava, IČO: 35 967 081, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. žalovaného č. MOZ 653449 II/145-2011 zo dňa 21. decembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2 Scud/3/2012-66 zo dňa 03. augusta 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2 Scud/3/2012-66 zo dňa 03. augusta 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. MOZ 653449 II/145-2011 zo dňa 21. decembra 2011, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej aj „úrad“ alebo „prvostupňový správny orgán“) č. MOZ 653449-I/84-2009 zo dňa 08.10.2009, ktorý rozhodol o návrhu na výmaz obrazovej medzinárodne registrovanej ochrannej známky „DER GRÜNE PUNKT“ č. 653449 majiteľa Der Grüne Punkt Duales System Deutschland GmbH, Frankfurter Strasse 720-726, 511 45 Köln, Nemecko (žalobca), podanom navrhovateľom Halston Properties, s.r.o., Bratislava (ďalší účastník konania) dňa 06.12.2007.

Prvostupňový správny orgán rozhodol o návrhu na výmaz podľa § 16 ods. 4 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 55/1997 Z.z.“) v spojení s čl. 5 Madridskej dohody a Protokolu k Madridskej dohode o medzinárodnom zápise továrenských alebo

obchodných známk (ďalej „Madridská dohoda“) tak, že:

Medzinárodný zápis ochrannej známky č. 653449 sa na území Slovenskej republiky vyhlasuje za čiastočne neúčinný pre všetky tovary v triedach 01, 02, 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, pre všetky služby v triedach 35, 39 a pre službu „programmation pour ordinateurs“ [počítačové programovanie] v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Medzinárodný zápis ochrannej známky č. 653449 zostáva na území Slovenskej republiky v platnosti pre všetky služby v triede 40 a pre službu „elimination des déchets selon des procédés chimiques, physiques et/ou biologiques“ [roztriedenie odpadu chemickou, fyzickou a/alebo biologickou cestou] v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyhlasenie neúčinnosti je podľa § 18 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov účinné od 06.12.2007.

Žalovaný - predsedníčka Úradu priemyselného vlastníctva SR v Banskej Bystrici, o rozklade podanom navrhovateľom výmazu Halston Properties, a.s., Bratislava dňa 16.11.2009 a o rozklade podanom žalobcom dňa 16.11.2009 rozhodol tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/67 Zb. o správnom konaní v spojení s § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z. rozhodnutie zn. MOZ 653449 I/84-2009 z 08. októbra 2009 zmenil takto:

Platnosť medzinárodnej ochrannej známky č. 653449 sa pre územie Slovenskej republiky čiastočne zrušuje pre všetky tovary v triedach 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 pre všetky služby v triede 35, 39 a pre službu „programmation pour ordinateurs“ (počítačové programovanie) v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Medzinárodná ochranná známka č. 653449 ostáva v platnosti pre územie Slovenskej republiky pre všetky služby v triede 40 a pre službu „elimination des déchets selon des procédés chimiques, physiques et/ou biologiques“ (roztriedenie odpadu chemickou, fyzickou a/alebo biologickou cestou) v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Čiastočné zrušenie platnosti medzinárodnej ochrannej známky č. 653449 pre územie Slovenskej republiky je podľa § 34 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach účinné od 06. decembra 2007.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobca s poukazom na § 249 ods. 2 O.s.p. určil rozsah, v akom rozhodnutie žalovaného napáda a to v rozsahu, v ktorom bola platnosť medzinárodnej ochrannej známky č. 653449 pre územie SR čiastočne zrušená pre všetky tovary v triedach 1-34, pre všetky služby v triede 35, 39 a pre služby počítačové programovanie v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu je založené na posúdení, že majiteľ napadnutej ochrannej známky (žalobca) v správnom konaní nepreukázal skutočné - kvalifikované používanie napadnutej ochrannej známky pre vyššie uvedené tovary a služby počas rozhodného obdobia. Pre krajský súd z rozhodnutí správnych orgánov je zrejmé, ktoré skutočnosti a z ktorých dôkazov mali správne orgány za preukázané, ako i skutočnosti, ktoré v konaní preukázané neboli a dôkazy, ku ktorým správne orgány neprihliadli. Súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom žalovaného, ktorý dôkazy vyhodnotil v súlade s § 52 zákona č. 506/2009 Z.z. a na ich základe rozhodol o čiastočnom zrušení ochrannej známky s poukazom na § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z. v rozsahu uvedenom vo výroku napadnutého rozhodnutia, pretože majiteľ ochrannej známky (žalobca) nepreukázal jej skutočné používanie pre tovary a služby špecifikované v napadnutom rozhodnutí.

Podľa krajského súdu žalovaný posudzoval naplnenie požiadavky používania ochrannej známky pri zohľadnení všetkých okolností prípadu a správne konštatoval, že základným predpokladom zachovania existencie ochrannej známky ako predmetu práva je jej používanie vo vzťahu k tovarom alebo službám, pre ktoré je zapísaná, pričom jej používanie musí byť v súlade s jej základnou funkciou, ktorou je schopnosť odlíšiť tovary a služby jej majiteľa od tovarov a služieb iných osôb. Na to je potrebné, aby spotrebiteľ mal možnosť prísť do kontaktu s tovarmi alebo službami označenými ochrannou známkou v takom rozsahu, aby si vytvoril väzbu medzi ochrannou známkou a jej majiteľom a na základe toho odlišil tovary a služby majiteľa od iných subjektov na trhu.

V konaní o zrušení ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. musí majiteľ predložiť dôkazné prostriedky svedčiacie o tom, že svoju ochrannú známku v rozhodnom období

používal sám, alebo poskytol súhlas s jej používaním tretej osobe (čo sa podľa § 9 ods. 4 zák. č. 506/2009 Z.z. považuje za riadne používanie ochrannej známky majiteľom). Majiteľ musí preukázať používanie ochrannej známky v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná, vo forme, v akej je zapísaná v registri ochranných známok, prípadne odlišnej len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť. Používanie ochrannej známky sa posudzuje s ohľadom na teritoriálny princíp a musí byť viazané k územiu SR, pričom predloženými dôkazmi musí byť preukázané, že spotrebiteľ na území SR mal možnosť prísť s napadnutou ochrannou známkou do kontaktu.

Správne orgány vyhodnotili predložené doklady za účelom preukázania používania ochrannej známky majiteľom, ktoré boli jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach vyhodnotené a konštatovali, že ochranná známka „ZELENÝ BOD“ sa používala na obaloch tovarov rôznych výrobcov, či predajcov, ktorí získali súhlas na jej používanie, pričom toto označenie je určené na označenie skutočností, že výrobcovia sú zapojení do určitého systému zhodnocovania odpadov.

Aj keď sa na tovare alebo jeho obale nachádza napadnutá ochranná známka, má táto informačnú a identifikačnú funkciu ohľadom poskytovanej služby, avšak neplní rozlišovaciu funkciu vo vzťahu k tovarom, pretože jej účelom nie je odlíšiť rovnaké tovary rôznych subjektov. Ochranná známka je zapísaná pre veľmi širokú škálu rozličných tovarov vo vyššie uvedených triedach a podľa dokladov predložených v rámci konania sa aj na obaloch týchto tovarov vyskytuje. Vo vzťahu k nim však neplní rozlišovaciu funkciu. Môže byť umiestnená na akomkoľvek tovare alebo jeho obale, ale vždy len informuje o poskytovanej službe - systéme nakladania s odpadom, neumožňuje však spotrebiteľovi patrične sa zorientovať na príslušnom trhu. Správnym uvážením z vykonaného dokazovania vyplynul logicky záver, že napadnutá ochranná známka nebola pre všetky zapísané tovary v triedach, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia majiteľom používaná.

Námietky žalobcu vo vzťahu k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu posúdeniu (vyhodnoteniu dôkazov), ako aj nesprávnemu právnomu posúdeniu veci nie sú podľa krajského súdu také, ktoré boli spôsobilé napadnúť zákonnosť rozhodnutia žalovaného, pretože skutkové zistenia sú výsledkom správnej úvahy a súd len skúma, či boli vyhodnotené v súlade s ich obsahom a § 52 ods. 2 zákona o ochranných známkach, a či nevybočili z medzí logického uvažovania. Žalovaný správne vyhodnotil, že napadnutá ochranná známka nebola majiteľom kvalifikovane používaná v rozhodnom období pre zapísané tovary a služby, skutkový stav správne podriadil pod ustanovenie § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z. a pokiaľ čiastočne zrušil napadnutú ochrannú známku pre zapísané tovary a služby v rozsahu uvedenom vo výroku rozhodnutia, takéto rozhodnutie je výsledkom správneho posúdenia veci.

Napokon za nedôvodnú vyhodnotil súd aj námietku týkajúcu sa nesprávneho postupu žalovaného pri posúdení zákonnosti rozkladu podaného ďalším účastníkom konania, pretože podaný rozklad bol v zákonnej lehote 1 mesiaca doplnený o vecné odôvodnenie. Ustanovenie § 42 ods. 1 zákona č. 55/1997 Z.z. upravuje zákonnú lehotu na podanie opravného prostriedku (rozklad), avšak uvedenie petitu neustanovuje ako podstatnú náležitosť formálne podaného rozkladu.

Na tomto mieste dáva najvyšší súd do pozornosti, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného a súdneho spisu vyplýva, že predmetný návrh na výmaz ochrannej známky č. 653449 je zhodný aj s návrhom na výmaz ochranných známok č. 653450 (v konaní na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Sžhuv/11/2012), č. 585713 (sp. zn. 3 Sžhuv/8/2012), č. 585714 (sp. zn. 3 Sžhuv/7/2012) zhodného majiteľa ochranných známok - žalobcu, ako aj s dôvodmi uvedenými v žalobách a odvolaniach proti rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Scud/3/2012-66, 2Scud/4/2012-68, 2Scud/2/2012-59 a 2Scud/5/2012-61.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že najvyšší súd rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná mu náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

V dôvodoch rozsiahleho odvolania uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za nesprávny, v rozpore s ustanovením § 245 O.s.p. a § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o ochranných známkach, rovnako ako aj záver o nepreukázaní skutočného používania napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k zapísaným tovarom. Argumentoval, že žalovaný sa v rámci hodnotiaceho postupu nevysporiadal so všetkými vznesenými argumentami žalobcu a náležitým spôsobom ich nevyvrátil. Ak v napadnutom

rozhodnutí uviedol charakteristiky a kritériá, ktoré je potrebné brať do úvahy pri posúdení skutočného používania ochrannej známky, pri vyhodnotení jednotlivých aspektov (kritérií) sa však nimi dôsledne neriadil a nesprávne ich posúdil (vyhodnotil), a neprihliadal na osobitosti kolektívnej ochrannej známky v zmysle § 43 a nasl. zákona o ochranných známkach, čo má za následok, že hodnotiaci posudok v napadnutom rozhodnutí vybočil z hľadísk ustanovených zákonom. K doterajším argumentom, na ktorých zotrúva žalobca doplnil nasledovné:

Pokiaľ ide o posúdenie používania ochrannej známky na základe všetkých skutočností a okolností prípadu má žalobca za to, že ak podnikateľskú činnosť (a tým aj používanie ochrannej známky v rámci podnikateľskej činnosti) určitého subjektu významnou mierou ovplyvňujú ekonomické a podnikateľské špecifiká daného odvetvia, legislatívne prostredie upravujúce dané hospodárske odvetvie, rozhodnutia príslušných protimonopolných orgánov (Európskej komisie, Protimonopolného úradu SR) a rozsudky Súdneho dvora EÚ, tak predmetné skutočnosti musia byť vyhodnotené ako relevantné okolnosti prípadu majúce vplyv aj na spôsob používania ochrannej známky. Posudzovanie skutočného používania ochrannej známky v administratívnom konaní pred žalovaným musí vychádzať z reálnych podmienok na príslušnom trhu alebo v príslušnom odvetví v SR. Je neprípustné, aby posudzovanie skutočného používania ochrannej známky na základe dokladov opisujúcich reálne ekonomické transakcie (t.j. na základe účtovných a daňových dokladov, faktúr, katalógov, etikiet tovarov, reklamných a propagačných materiálov, súvisiacich s realizáciou tovarov a služieb označených danou ochrannou známkou) neodrážalo reálne podmienky na trhu, ktoré podstatným spôsobom určujú spôsob fungovania systému ZELENÝ BOD v Slovenskej republike.

Opakovane uvádza, že ekonomickým a právnym dôsledkom rozhodnutí Súdneho dvora EÚ č. T-151/01 a C-385/07 je povinnosť majiteľa napadnutej ochrannej známky ZELENÝ BOD poskytnúť licenciu (de facto nútenú licenciu) na používanie ochranných známk ZELENÝ BOD tretím osobám na území krajín EÚ a možnosť pre majiteľa tejto napadnutej ochrannej známky vyberať/účtovať poplatok za umiestňovanie ochrannej známky ZELENÝ BOD na obaloch tovarov. Obdobne aj Protimonopolný úrad SR prikázal spoločnosti ENVI-PAK, a.s. poskytnúť licenciu na používanie ochranných známk ZELENÝ BOD tretím osobám na území SR a možnosť pre spoločnosť ENVI-PAK, a.s. vyberať/účtovať poplatok za umiestňovanie ochrannej známky ZELENÝ BOD na obaloch tovarov. Ak by Súdny dvor EÚ neumožnil žalobcovi účtovať licenčný poplatok za umiestňovanie napadnutej ochrannej známky ZELENÝ BOD na obaloch tovarov, pričom ochrannú známku ZELENÝ BOD umiestňujú tretie osoby na svoje výrobky alebo obaly svojich výrobkov dobrovoľne, tak by Súdny dvor EÚ nepovažoval používanie napadnutej ochrannej známky na tovaroch za známkové použitie napadnutej ochrannej známky, ktoré je schopné ekonomického ocenenia.

Z hľadiska povinných osôb (výrobca, distribútor tovaru), ktorí používajú iný kolektívny systém alebo používajú individuálny systém zberu a zhodnocovania odpadov z obalov, uzavretie licenčnej zmluvy na používanie napadnutej ochrannej známky na svojich tovaroch predstavuje dodatočné náklady, ktoré musí takáto povinná osoba znášať. Povinné osoby by nemali záujem získať odplatnú licenciu od žalobcu, ak by im umiestňovanie ochrannej známky ZELENÝ BOD na ich výrobky neprinieslo dodatočné ekonomické výhody, nevylepšovalo ich trhovú pozíciu a nezvyšovalo by predajnosť ich výrobkov.

Na základe uvedeného má za to, že krajský súd a žalovaný vo vzťahu k posúdeniu skutočného používania napadnutej ochrannej známky nesprávne vyhodnotili osobitné skutkové a právne okolnosti prípadu za irelevantné.

Kritérium používania ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami (resp. vo vzťahu k tovarom a službám) je základným kritériom, ktoré priamo vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o ochranných známkach. Krajský súd v odôvodnení uviedol iba citáciu § 9 ods. 2 zákona, ktorý obsahuje exemplifikatívny (teda príkladný) výpočet rôznych spôsobov použitia ochrannej známky, pričom tento výpočet spôsobov použitia ochrannej známky nemožno považovať za výpočet taxatívny (teda úplný), a vo svojich rozhodnutiach sa konkrétne nezaoberali splnením (ale ani nesplnením) použitia napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k § 9 ods. 1 zákona o ochranných známkach.

Požiadavke používania „v spojení s tovarmi a službami“ zodpovedá tzv. priame aj nepriame používanie. Priamym použitím ochrannej známky je jej reálne, priamo použitie na tovaroch alebo na obaloch tovarov skutočne uvádzaných na trh a tiež jej použitie v súvislosti s tovarmi alebo službami, pokiaľ je uskutočňované v spojitosti s reálnou alebo pripravovanou obchodnou činnosťou. V prípade nepriameho používania ide o používanie ochrannej známky na reklamné účely v propagačných alebo inzertných materiáloch alebo jej používanie v obchodnej korešpondencii, ktoré nie je podložené reálnym uvádzaním tovarov na trh alebo skutočným poskytovaním služieb (Komentár k zákonu o ochranných známkach, ÚPV SR, Banská Bystrica, 2012, str. 142).

Kľúčovým pojmom pri výklade predmetného ustanovenia zákona o ochranných známkach je právny pojem „používanie v spojení s tovarmi a službami“, ktorý sa vyskytuje vo viacerých ustanoveniach zákona o ochranných známkach aj ako „používanie pre tovary a služby“. Právny pojem „používanie v spojení s tovarmi a službami“ je pojmom európskeho práva, ktorého výklad podal Súdny dvor EÚ v rozsudku Celine (C-17/06), ktorý krajský súd rovnako ako žalovaný posúdil ako neaplikovateľný v prejednávanej veci.

Umiestnenie napadnutej ochrannej známky na obaloch tovarov má značnú marketingovú hodnotu pre výrobcov a na základe predložených dokladov významne podporuje predaj takto označených tovarov. Z ekonomického a marketingového hľadiska je neprijateľný záver, že by výrobcovia dlhodobo a sústavne umiestňovali na svoje výrobky napadnutú ochrannú známku (takéto použitie napadnutej ochrannej známky nie je bezplatné) bez toho, aby vznikla určitá spojitosť medzi takto označenými výrobkami a napadnutou ochrannou známkou ZELENÝ BOD. Je proti logike veci, aby výrobcovia investovali dodatočné finančné prostriedky do používania napadnutej ochrannej známky na svojich výrobkoch bez toho, aby sa vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti nevybudovala určitá spojitosť medzi ochrannou známkou a takýmto tovarom, keď práve takáto spojitosť podporuje predaj daného tovaru. Služba zhodnocovania odpadov z obalov ZELENÝ BOD je úzko spojená s vyrábaným a distribuovaným tovarom označeným ochrannou známkou ZELENÝ BOD v tom zmysle, že daný výrobok (spolu s obalom výrobku) predstavuje samotný predmet poskytovanej služby a nepredstavuje iba médium (priestor) na umiestnenie ochrannej známky, tak ako to vyplýva z rozhodnutí krajského súdu a žalovaného.

V ďalšej časti odvolania vytýkal krajskému súdu, ak v zhode so žalovaným konštatoval, že spotrebiteľ sa na trhu neorientuje podľa ochrannej známky, na základe ktorej by si vyberal tovar podľa svojich predchádzajúcich skúseností. Tento záver je v rozpore s obsahom spisu a výsledkom kvantitatívneho reprezentatívneho celoslovenského marketingového prieskumu, ktorý realizovala agentúra AKO, s.r.o. v decembri 2009, a ktorý žalovaný nevyhodnotil, a prvýkrát ho posúdil až vo vyjadrení k žalobe. Výsledky tohto prieskumu potvrdzujú skutočnosť uvádzanú žalobcom (majiteľom napadnutej ochrannej známky) počas celého správneho konania, že umiestňovanie ochrannej známky na obaloch výrobkov tretími osobami, ktoré získali súhlas na používanie ochrannej známky ZELENÝ BOD, je treba považovať za skutočné používania ochrannej známky, nakoľko takéto používanie napomáha vytvárať a zachovávať odbytišťa (trhový podiel) takto označených výrobkov. Preto preferovanie výrobkov takto označených pred výrobkami neoznačenými je dôkazom toho, že umiestnením napadnutej ochrannej známky na obaloch výrobkov plní táto funkciu ochrannej známky aj vo vzťahu k tovarom, pretože spotrebiteľia rozlišujú medzi výrobkami, ktoré sú označené ochrannou známkou ZELENÝ BOD a tými, ktoré takto označené nie sú.

Krajský súd a ani žalovaný pri posudzovaní skutočného použitia ochranných známok nevzal v plnom rozsahu do úvahy tú skutočnosť, že tri ochranné známky (č. MOZ 585713, 585714 a 653450) sú kolektívnymi ochrannými známkami, ktorých základná funkcia je definovaná odlišne od individuálnych známok. Rozlišovacia spôsobilosť kolektívnej ochrannej známky je definovaná ako spôsobilosť rozlíšiť tovary alebo služby pochádzajúce od členov združenia od tovarov alebo služieb iných osôb. To znamená, že funkciou kolektívnej ochrannej známky nie je rozlíšiť jednotlivých výrobcov, ale rozlíšiť určitú skupinu výrobcov. Z jej povahy vyplýva, že jednotliví používatelia môžu používať (a aj používajú)

spolu s kolektívnou ochrannou známkou aj svoje individuálne ochranné známky. V takých prípadoch sa používanie kolektívnej ochrannej známky spolupodieľa na celkovom ovplyvňovaní spotrebiteľského správania a na výbere tovarov spotrebiteľmi a tým dochádza k naplneniu funkcie kolektívnej ochrannej známky.

Záver o podpornej rozlišovacej funkcii napadnutej kolektívnej ochrannej známky vo vzťahu k tovarom nie je potlačený prítomnosťou iných individuálnych ochranných známok tretích osôb, ktoré spotrebiteľ môže vnímať prednostne. Avšak skutočnosť, že spotrebiteľia rozlišujú medzi výrobkami označenými napadnutou ochrannou známkou a výrobkami takto neoznačenými, a prijímajú spotrebiteľské rozhodnutia o kúpe konkrétneho výrobku aj na základe vnímania napadnutej ochrannej známky umiestnenej na danom výrobku alebo jeho obale, nemôže byť vylúčená.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. K obsahu odvolacích námietok žalobcu, ktoré považuje za nedôvodné a zavádzajúce, poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, ktorá už ustálila, že „skutočným používaním ochrannej známky je jej používanie v súlade s jej základnou funkciou, ktorou je garantovať pôvod tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, za účelom vytvorenia alebo udržania odbytu pre tieto tovary alebo služby, s výnimkou symbolického používania, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky. Pri hodnotení, či je používanie ochrannej známky skutočné, musia byť zohľadnené všetky relevantné fakty a okolnosti ktoré určujú, či obchodné využitie známky je reálne, zvlášť, či ide o také používanie, ktoré je schopné zaručiť v ekonomickom sektore udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu tovarov alebo služieb chránených ochrannou známkou, povahu tovarov alebo služieb, charakter predmetného trhu a rozsah a frekvenciu použitia ochrannej známky“ (C-40/01 Ansul).

Ďalej uviedol, že ako opakovane uvádza Súdny dvor EÚ, základnou funkciou ochrannej známky je zabezpečiť spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi označenie pôvodu výrobku alebo služby označenej ochrannou známkou a umožniť mu tak odlíšiť bez akejkoľvek zámeny tento výrobok alebo službu od tých, ktoré majú iný pôvod. Totiž na to, aby ochranná známka mohla mať postavenie základného prvku systému nenarušenej hospodárskej súťaže musí zabezpečovať, že všetky výrobky alebo služby, ktoré sú ňou označené, boli vyrobené alebo poskytnuté pod kontrolou jediného podniku, ktorému možno pripísať zodpovednosť za ich kvalitu (napr. C-206/01 Arsenal Football Club, C-102/77 Hoffmann-La Roche, C-299/99 Philips, C-17/06 Céline).

Žalovaný zotrváva na stanovisku, že aj keď sa na tovare alebo jeho obale nachádzala napadnutá ochranná známka, táto mala informačnú a identifikačnú funkciu ohľadom poskytovanej služby, avšak neplnila rozlišovaciu funkciu vo vzťahu k tovarom, pretože jej účelom nebolo odlíšiť rovnaké tovary rôznych subjektov. Príslušný spotrebiteľ sa na trhu neorientoval podľa napadnutej ochrannej známky, lebo táto interpretovala len informáciu o likvidácii odpadu z obalu, ale neprezentovala informáciu o tovare ako takom, na základe ktorej by si spotrebiteľ vyberal tovar podľa svojich predchádzajúcich skúseností, či už pozitívnych alebo negatívnych. Napadnutá ochranná známka neplnila však vo vzťahu k týmto tovarom rozlišovaciu funkciu ochrannej známky, ktorou je odlíšiť jednotlivých výrobcov, či predajcov tovarov tak, aby si spotrebiteľ dokázal vytvoriť väzbu medzi tovarom a jeho pôvodom. Sám žalobca v správnej žalobe pripustil „že napadnutá ochranná známka neplní v plnom rozsahu rozlišovaciu funkciu ochrannej známky vo vzťahu k tovarom (na ktorých je umiestnená), ktorou je odlíšiť výrobcov týchto tovarov“. Ak ochranná známka neplnila vo vzťahu k tovarom rozlišovaciu funkciu, nie je možné hovoriť o jej používaní za účelom vytvorenia alebo odbytu pre tieto tovary alebo služby.

K odvolacej námietke žalobcu, že prvostupňový súd, ako aj žalovaný vo vzťahu k posúdeniu skutočného používania napadnutej ochrannej známky nesprávne vyhodnotili osobitné skutkové a právne okolnosti prípadu (konkrétne tzv. obalovú legislatívu, rozhodnutia príslušných protimonopolných orgánov a rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-385/07 a T-151/01) za irelevantné, resp. že pri posúdení používania ochrannej známky neboli zohľadnené všetky skutočnosti a okolnosti prípadu žalovaný uvádza, že sa plne stotožňuje so záverom súdu, že žalobcom označené rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-385/07 a Všeobecného súdu vo veci T-151/01 sú na prejednávaný prípad neaplikovateľné. Príslušná legislatíva v oblasti obalového hospodárstva nie je vo vzťahu ku konaniu a posudzovaniu

podmienok na zrušenie OZ v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. relevantná a nie je relevantné ani porovnanie skutkových okolností a legislatívy na území SR a Nemecka. Keďže vyššie citované rozsudky, na ktoré poukázal žalobca, neriešia otázku používania OZ na území SR vo vzťahu § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 a riešia iné skutkové podstaty (zneužitie dominantnej pozície), závery vyplývajúce z predmetných rozsudkov sú pre účely tohto konania irelevantné.

K námietkam nezohľadnenia osobitných skutkových a právnych okolností prípadu žalovaný zdôraznil, že v prípade, na ktorý žalobca poukazuje nešlo o posudzovanie skutočného používania ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o ochranných známkach, posudzovaná bola existencia absolútnych prekážok zápisnej spôsobilosti označenia v zmysle ustanovení § 5 ods. 1 písm. f/ a g/ tohto zákona.

Obsahom ďalšej odvolacej námietky žalobcu je rozbor „používania ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami“, ktoré žalobca stotožňuje s „používaním pre tovary a služby“ (podľa žalobcu sa právny pojem „používanie v spojení s tovarmi a službami“ vyskytuje vo viacerých ustanoveniach zákona o ochranných známkach aj ako „používanie pre tovary a služby“), pričom žalobca následne nelogicky, nezrozumiteľne a podľa názoru žalovaného účelovo aplikuje záver Súdneho dvora EÚ obsiahnutý v rozhodnutí C-17/06 Céline. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ktoré označuje žalobca za nosné vyplýva požiadavka používania ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná.

Žalovaný na tomto mieste uvádza celú relevantnú časť: „ - používanie ochrannej známky v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná. Požadované je používanie „v spojení“ s tovarmi a službami - tejto požiadavke zodpovedá tzv. priame aj nepriame používanie (v odbornej literatúre sa stretávame aj s pojmami používanie faktické, t.j. priame a fiktívne, t.j. nepriame). Priamym použitím ochrannej známky je jej reálne, priame použitie na tovaroch alebo na obaloch tovarov skutočne uvádzaných na trh a tiež jej použitie v súvislosti s tovarmi alebo službami, pokiaľ je uskutočňované v spojitosti s reálnou alebo pripravovanou obchodnou činnosťou. V prípade nepriameho používania ide o používanie ochrannej známky na reklamné účely v propagačných alebo inzertných materiáloch alebo jej používanie v obchodnej korešpondencii, ktoré nie je podložené reálnym uvádzaním tovarov na trh alebo skutočným poskytovaním služieb. Na udržanie práv z ochrannej známky je dostatočné aj použitie ochrannej známky na území Slovenskej republiky výlučne pri vývoze tovaru, ale zákon v tomto prípade výslovne požaduje jej priame použitie, a to konkrétne jej umiestnenie na tovaroch alebo ich obaloch. Používanie ochrannej známky v spojení s tovarmi alebo službami podobnými s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná, nie je dostatočné“.

Žalovaný dôrazne namietka žalobcom uvádzané stotožňovanie pojmov „používanie v spojení s tovarmi a službami“ a „používanie pre tovary a služby“, pretože zákon o ochranných známkach obidva „pojmy“ dôsledne rozlišuje, a rovnako odmieta aplikovateľnosť záverov rozsudku C-17/06 na prejednávany prípad s tým, že aj žalobca musí rozlišovať tam, kde rozlišuje samotný zákon o ochranných známkach..

Používanie v spojení s tovarmi a službami je použité v § 8 ods. 1 a § 9 ods. 1, pričom slovný obrat „v spojení“ znamená konkrétny spôsob použitia ochrannej známky na tovare alebo v spojitosti s tovarom alebo službou.

S používaním pre tovary a služby sa stretávame v § 8 ods. 2 (výkladu tohto ustanovenia vymedzujúceho porušovanie práv z ochrannej známky sa týka žalobcom uvádzaný rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-17/06 Céline) a § 34 ods. 1 písm. a/ zákona o ochranných známkach.

K argumentácii žalobcu a výsledkom kvantitatívneho reprezentatívneho celoslovenského marketingového prieskumu, ktorý realizovala agentúra AKO, s.r.o., (že výsledky realizovaného prieskumu preukazujú, že podstatnú časť spotrebiteľov motivuje umiestnenie napadnutej ochrannej známky na výrobku, aby takýto výrobok uprednostnili pri kúpe pred iným výrobkom rovnakého druhu, ktorý nie je takto označený), žalovaný konštatuje, že napadnutá ochranná známka len sprostredkováva dodatočnú informáciu o obale daného výrobku, resp. o jeho zhodnotení, pričom viaceré tovary rovnakého druhu môžu byť nositeľom

tejto informácie na obale a spotrebiteľ hľadajúc väzbu medzi tovarom a jeho pôvodom sa zorientuje podľa označenia konkrétneho tovaru a nie podľa informácie ohľadom recyklovania obalu príslušného tovaru. Príslušný spotrebiteľ sa na trhu neorientuje podľa napadnutej ochrannej známky, lebo táto interpretuje len informáciu o likvidácii odpadu z obalu, ale neprezentovala informáciu o tovare ako takom, na základe ktorej by si spotrebiteľ vyberal tovar podľa svojich predchádzajúcich skúseností, či už pozitívnych alebo negatívnych. Ochranná známka teda vo vzťahu k tovarom v triedach 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 16, 20, 21, 24, 25, 29, 30, 32, 34 medzinárodného triedenia tovarov a služieb neplnila rozlišovaciu funkciu ochrannej známky, a túto skutočnosť nie je spôsobilý vyvrátiť ani výsledok kvantitatívneho reprezentatívneho celoslovenského marketingového prieskumu, ktorý realizovala agentúra AKO, s.r.o.

Žalovaný upresnil, že kvantitatívny reprezentatívny celoslovenský marketingový prieskum, ktorý realizovala agentúra AKO, s.r.o. bol predložený majiteľom ako súčasť vyjadrenia k rozkladu podanému navrhovateľom zrušenia Halston Properties, s.r.o. proti prvostupňovému rozhodnutiu, ale nebol súčasťou rozkladu majiteľa podaného proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného. Zároveň uviedol, že v odvolaní sa po prvýkrát stretávame aj s námietkou, že prvostupňový súd ani žalovaný nezobrali v plnom rozsahu do úvahy tú skutočnosť, že ochranná známka č. 653449 je kolektívnou ochrannou známkou.

V reakcii na žalobcom v odvolaní uvedenú argumentáciu žalovaný uvádza, že v zmysle § 43 ods. 1 zákona o ochranných známkach je kolektívnou ochrannou známkou ochranná známka spôsobilá rozlíšiť tovary alebo služby pochádzajúce od členov združenia od tovarov a služieb iných osôb. Predmetné ustanovenie zákona o ochranných známkach zachytáva podstatu základnej funkcie kolektívnych ochranných znáмок. Aj pri zohľadnení kolektívnej povahy ochrannej známky je dôvodné konštatovanie, že napadnutá ochranná známka, ktorá sa na tovare alebo jeho obale nachádzala, mala len informačnú a identifikačnú funkciu ohľadom poskytovanej služby, avšak neplnila rozlišovaciu funkciu vo vzťahu k tovarom, pretože jej účelom nebolo odlíšiť rovnaké tovary pochádzajúce od rôznych subjektov, resp. pochádzajúce od členov združenia a pochádzajúce od iných osôb; umiestnenie ochrannej známky na tovare alebo jeho obale len informovalo o skutočnosti, že výrobcovia sú zapojení do určitého systému zhodnocovania odpadov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá, § 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bol deň vyhlásenia rozhodnutia zverejnený na úradnej tabuli Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie a zrušenie rozhodnutia žalovaného, ktorý zmenil rozhodnutie prvostupňového orgánu - úradu, vo veci návrhu na výmaz, resp. na zrušenie platnosti obrazovej medzinárodnej ochrannej známky žalobcu „DER GRÜNE PUNKT“ č. 653449 na území SR, ako aj zákonosti postupu, ktorý vydaniu týchto rozhodnutí predchádzal. Z toho dôvodu odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť

napadnutého rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis správnych orgánov najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto pre účastníkov známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len na doplnenie dodáva.

Podľa majiteľa ochrannej známky sa napadnutá ochranná známka používa a na svoje tvrdenie k tomu predložil dôkazy podrobne špecifikované v prvostupňovom rozhodnutí. Ich posúdením úrad konštatoval, že označenie „ZELENÝ BOD“ sa nepopierateľne používalo na obaloch tovarov rôznych výrobcov či predajcov, ktorí získali súhlas na používanie ochranných známok „ZELENÝ BOD“, je určené na označenie skutočností, že výrobcovia sú zapojení do určitého systému zhodnocovania obalov a uzavrel, že napadnutá ochranná známka sa používala v rozhodnom časovom období iba v súvislosti so zberom, zhodnocovaním a recykláciou obalov, prípadne na určitú osvetu zameranú na podporu separovaného zberu. I keď je ochranná známka umiestnená na obale tovaru, toto označenie sa na konkrétny tovar nevzťahuje a neoznačuje pôvod tovaru, pretože poukazuje iba na poskytnutie služby, t.j. že majiteľ participuje v určitom systéme zhodnocovania a recyklácie odpadov z obalov, a že daný obal môže byť určitým systémom zhodnotený. Úrad zdôraznil, že v súvislosti s uplatnením návrhu na výmaz v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 55/1997 Z.z. je dôležité pojem používania vykladať ako používanie vo vzťahu k tovarom, či službám, pre ktoré bola zapísaná. V tomto prípade nie je možné hovoriť o tom, že by ochranná známka „ZELENÝ BOD“ označovala samotné tovary a ich výrobcov, čo nepopiera ani samotný majiteľ, ktorý uviedol, že ochranná známka „ZELENÝ BOD“ nevyjadruje ani nenaznačuje spotrebiteľskej verejnosti kto je výrobcom predmetných tovarov, alebo kto nesie zodpovednosť za tovary ako také a ich umiestnenie na trh, naopak jej úlohou je informovať spotrebiteľa, že osoba zodpovedná za umiestnenie daného výrobku alebo obalu označeného ochrannou známkou „ZELENÝ BOD“ na trh je členom a finančne sa podieľa na prevádzkovaní systému zberu a zhodnotenia predajných obalov „ZELENÝ BOD“.

Podľa § 54 ods. 3 zák. č. 506/2009 Z.z. ak bol pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona podaný návrh na výmaz ochrannej známky podľa doterajšieho zákona, považuje sa za návrh na zrušenie ochrannej známky alebo za návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podľa tohto zákona. Na posúdenie splnenia podmienok návrhu na zrušenie ochrannej známky alebo návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú, na konanie o tomto návrhu a jeho účinkoch sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona.

Zmyslom a účelom ochranných známok je rozlíšenie výrobkov a služieb rôznych výrobcov, resp. poskytovateľov služby.

Majiteľ ochrannej známky má výlučné právo používať ochrannú známku v spojení s tovarmi alebo so službami, pre ktoré je zapísaná. Majiteľ ochrannej známky je oprávnený používať spolu s ochrannou známkou značku r. (§ 8 ods. 1 zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v platnom znení (ďalej len „zákon“).

Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona používanie ochrannej známky podľa odseku 1 je najmä

- a/ umiestňovanie ochrannej známky na tovaroch prípadne na ich obaloch,
- b/ ponuka alebo uvádzanie na trh takto označených tovarov alebo skladovanie na tieto účely, alebo ponuka či poskytovanie takto označených služieb,
- c/ dovoz alebo vývoz takto označených tovarov,
- d/ používanie ochrannej známky v obchodnej korešpondencii alebo v reklame.

Podľa § 9 ods. 3 toho istého zákona za používanie ochrannej známky podľa odseku 1 sa považuje aj
a/ používanie ochrannej známky v podobe, ktorá sa od podoby, v ktorej bola ochranná známka zapísaná, odlišuje len v prvkoch nemeniacich jej rozlišovaciu spôsobilosť,
b/ umiestňovanie ochrannej známky na tovaroch alebo ich obaloch na území SR výlučne na účel vývozu.

Používanie ochrannej známky so súhlasom majiteľa a používanie kolektívnej ochrannej známky (§ 43) osobou, ktorá má oprávnenie ju používať, sa považuje za používanie majiteľom (§ 9 ods. 4 zákona).

Podľa § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v platnom znení úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území SR nebola skutočne používaná pre tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody, platí, že ochranná známka sa na území SR nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Zákonodarca vo vyššie citovanej právnej norme (§ 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z.) teda ustanovil povinnosť úradu vymazať ochrannú známku zapísanú v registri ochranných známk po preukázaní a zistení, že sa ochranná známka nepoužívala najmenej päť po sebe idúcich rokov.

Používanie ochrannej známky, tak ako uviedol žalovaný (či už priamou alebo nepriamou komerčnou aktivitou) je treba chápať v zmysle vyššie cit. ustanovení tak, že výsledkom uvedených aktivít by malo byť používanie ochrannej známky vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je zapísaná, na úrovni kvalifikovaného používania. Za používanie, právne významné pre zachovanie ochrany potom možno považovať len také používanie, ktoré svojím kvalifikovaným rozsahom odôvodňuje predpoklad vytvorenia alebo udržania väzby medzi ochrannou známkou a na ňu viazanými tovarmi a službami vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti alebo jej relevantnej časti.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na výmaz ochrannej známky podaného v zmysle § 16 ods. 4 zák. č. 55/1997 Z.z., ktorý sa považuje za návrh na zrušenie ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a/ zák. č. 506/2009 Z.z. platí domnienka, že ochranná známka sa na území SR nepoužívala v rozhodnom období a dôkazné bremeno na preukázanie opaku leží na majiteľovi napadnutej ochrannej známky. Tento musí relevantným spôsobom preukázať, že zapísaná ochranná známka bola skutočne v rozhodnom období (počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov) používaná, pričom v prípade neunesenia dôkazného bremena hrozí, že Úrad na návrh tretej osoby napadnutú ochrannú známku zruší a toto zrušenie je účinné odo dňa podania návrhu na jej zrušenie.

Žalobné a odvolacie námietky smerovali k postupu žalovaného, ním hodnotených dôkazov a nesprávnemu posúdeniu veci. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že namiesto hodnotenia správneho orgánu nemôže postaviť hodnotenie vlastné, ale môže žalobou napadnuté rozhodnutie posúdiť iba z hľadiska jeho súladu či rozporu so zákonom.

V prejednávanej veci krajský súd dokazovanie nevykonával, stotožnil sa so závermi žalovaného a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol a vyhodnotil všetky námietky, ktoré vzniesol žalobca v podanej žalobe.

Vzhľadom na to, že majiteľovi sa nepodarilo preukázať skutočné používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k zapísaným službám (v triedach 35, 39 a 42), keď bolo rozhodnuté o zrušení

napadnutej ochrannej známky pre služby reklamná činnosť v triede 35, preprava, balenie a skladovanie tovarov v triede 39 a počítačové programovanie v triede 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, je možné konštatovať, že sú splnené podmienky pre čiastočný výmaz napadnutej ochrannej známky.

Najvyšší súd nezistil, že by úsudok žalovaného, ktorý vychádzal z hodnotenia riadne zistených skutkových okolností, spočíval na mylnom pochopení zákona alebo na skutkovej podstate odporujúcej spisu a zásadám logického myslenia, alebo že by bol inak chybný. Žalovaný komplexne vyhodnotil a presvedčivo odôvodnil svoj záver, reagoval na všetky námietky, ktoré majú pre vec zásadný význam, a tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil skutočnosti, na základe ktorých zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v konaní o návrhu na výmaz ochrannej známky. Tomuto zodpovedá, a podľa odvolacieho súdu je aj postačujúce, hodnotenie dokladov predložených navrhovateľom a stanovisko žalovaného k spochybneniu jeho záveru.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia považujúc za nadbytočné opakovať pre účastníkov známe fakty a skutkové okolnosti prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a vzhľadom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery posúdil námietky žalobcov v odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu ani prvostupňového súdu v danej veci.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému zo zákona ich náhrada neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.